

TOP

NR. 2 • 1966 • KRONER 1.85

POP

GITTE • MYLIUS • ELVIS • SIR HENR
og et festligt gigant af **HITMAKER**

TOP POP

Redaktion, annoncer og ekspedition:
Linnesgade 25, København K.
Telefon Minerva 1650
Udgiver: Jørgen Lademann
Redaktør: Carl W. Bærentzen
(ansvarshavende overfor presseloven)
Tryk: Fr. Martin, Christiansfeld
Løssalgsspris pr. nummer: kr. 1,85
Top-pop udgives af forlaget Skrifola a/s
i samarbejde med månedsbladet Vi
unge/Film-journalen og udkommer den
15. i hver måned

Forsiden: DONOVAN. Den engelske folkesanger og musiker begejstrede i december et dansk publikum ved to koncerter, og til foråret vender han tilbage for endnu en gang at give koncert i København.

YESTERDAY MAN er sangeren af i morgen

Chris Andrews, engelsk sanger, blev berømt på »Yesterday Man«, men er i høj grad morgensdagens mand. Han stopper ikke med det hit, som han i øvrigt selv skrev.

Han ligger som komponist i klasse med Beatles-teamet John Lennon-Paul McCartney, men kunne uden at rødme godt være bekendt at nævne sig selv som sin yndlingskomponist. Han oplevede i fjor - inden »Yesterday

Man« - som komponist at have skrevet 12 af de 20 plader, der en overgang lå på den franske hitliste.

For et år siden sagde han til et engelsk musikblad, at han ville være millionær inden der var gået tre år.

- Det passer ikke, siger han. Jeg sagde nu fem, men det gør ikke noget. Efter mine nye succeser klarer jeg den nok alligevel på tre.

Hvis han ikke allerede er blevet det. Han har skrevet

Sandie Shaws sidste fire hits, og Adam Faiths sidste tre.

- Siden »Yesterday Man« har adskillige af de største engelske grupper bedt mig om at komponere melodier for dem - The Hollies, The Fortunes, The Pretty Things. Før »Yesterday Man« var jeg kun kendt inden for en snæver kreds.

Og det skønt han i fjor kunne henvise til de første 30-40 hits.

Chris Andrews har været længe undervejs. Han første optræden var som 10-årig (i 1953). Det var til et amatørshow i Essex, hvor han er født. Han optrådte både som sanger, guitarist og pianist. Han har i seks år gået til klaverundervisning, og allerede efter den første time som otteårig fik han lyst til at komponere. Det blev dog først til noget, da han i 1957 debuterede som professionel.

- At komponere betyder mest for mig, siger han. Det er mere tidløst end at synge. Jeg kan stadig blive ved med at skrive, selv om poppen skifter ansigt. Jeg tror nu, at beat-musikken er kommet for at blive.

At komponere er det han skal bygge sin fremtid på. »Yesterday Man« gav ham ganske vist tre gange så mange penge, som hans hidtil bedste (og de tæller endda to 1. pladser i USA og England).

- At skrive en musical vil være det næste logiske skridt, siger han. Jeg ved, at jeg vil gøre det i år, men endnu har jeg dog hverken nogen historie eller nogen idé. Jeg ved bare, at jeg vil skrive en.

Erobringstogt til Jylland

I Skelskør og på det meste af Vestsjælland hersker - i hvert fald på pigtrådens område - »The Centaures« med demokratisk enevælde. Orkestret har deltaget i flere konkurrencer og har gjort sig endog uhyre godt bemærket. Så godt, at de inden længe har i sinde at tage kampen op med jyske pop-orkestre. På jysk jord.

De fem, der skal på erobringstogt, er Palle Eklund, vokal, Flemming Nielsen, basguitar, Klaus Møller, single- og rytmeguitar, Benny Rasmussen, orgel og Flemming Jørgensen, trommer.

To skæggede profeter ... — og halvanden blondine

Den amerikanske folkesangertrio Peter (Yarrow), Paul (Stookey) og Mary (Travers) er blevet beskrevet som »to skæggede profeter i folkemusikken koblet sammen med halvanden blondine«.

Mary har således ingen grund til at være ked af, at hun altid nævnes sidst.

Om deres musik er der sagt, at den bestod af »en engel og to celloer, der spiller som guitarer«.

Selv siger de, at de spiller klokkeren folkesang. Og det har fået kasseapparater over hele USA til at ringe. De slog igennem på »If I Had A Hammer«, og siden har de hentet sig adskillige guldplader. Mærkeligt nok er de alle givet for LP-albums som »Moving«, »A Song Will Rise«, »In Concert« og »In The Wind«.

De tre mødtes på en café i Greenwich Village, New Yorks studenterkvarter. De fandt sammen i sangen (de er gift hver for sig). Fællesskabet skete tilsyneladende ikke på trods. Deres musik er ikke protestsange, men musik, der har givet nogen håbet om, at folkemusik er på vej ud af hysteriet. Deres humor er ikke syg.

For kort tid siden sagde en disc jokey i New York om dem:

- Det er ikke musik, man slår tiden ihjel med. Tværtimod giver de en noget.

PÅ VEJ FREEM OG OP

The Newbeats, den amerikanske trio, der slog igennem med »Bread and Butter« er her igen med et par stærke numre specielt skrevet til gruppen. De tre unge mænd **Dean, Mark og Larry**, der er navnene bag **The Newbeats**, er først og fremmest blevet meget populære på deres specielle sangstil, hvor Larry synger i falset – næsten som en pige. Foruden at de sangmæssige er i særklasse, komponerer de i mange tilfælde deres egne numre med stor succes. De synger i en amerikaniseret rytmebeat-stil og hører afgjort til de dygtigste grupper i Amerika i dag.

Før Larry kom ind i gruppen, dannede Dean og Mark par, og i denne form høstede de stor popularitet i Amerika, uden dog at figurere på de amerikanske hitlister. Først da Larry ved en koncert i »Diamond Head Lounge« i Louisiana kom med i gruppen, gik det med raket fart, og i løbet af fire uger var de nr. 1 på hitlisterne med »Bread and Butter«, og siden har de toppet den amerikanske »Top Ti« fire gange, sidst med »Break away«.

Dette har igen afstedkommet en del arbejde i TV-studierne, hvor blandt andre Danny Kaye har benyttet trio i et af sine show. Endvidere har de optrådt i hollandsk TV, og indspilningen af en film bliver deres første arbejde i det nye år.

En LP – trioens første – er i produktion. Den får titel efter »The Newbeats« internationale succes **Run Baby Run**.

THE NEWBEATS biografi'er

Dean hedder virkelig **Louis Al Matis**. Han er født den 17. marts 1934 i Georgia, og bror til **Mark**. Foruden sang spiller Dean piano, guitar, bas og trommer. Han fik sin debut i Screveport, Louisiana og kort efter havde han sin første optræden i TV. Trods sit arbejde med gruppen, dyrker han stadig fodbold, boksning og fiskeri. Hans favoritsangere er **Everly Brothers**, hans favorit-drik is-te og af skuespillere kan han bedst lide **Audie Murphy**, mens hans foretrukne komponister er **Floyd Cramer**, **King Curtis**, **John D. Loudermilk** og **Roy Orbison**. Han er som den eneste af trio i gift. Han kører Cadillac.

Mark dækker over **Marcus F. Matis** og er som sagt bror til Dean. Han er født den 9. februar 1942 i Georgia. Sin debut havde han samtidig med Dean, som han i det hele taget er ret påvirket af. De gik i samme skole, og Mark lægger ikke skjul på, at han beundrer broderens sang. Hans anden yndlingssanger er **Roy Orbison** og på spindesiden tegner **Dusty Springfield** sig for førstepladsen. Hans favoritskuespillere er **Elizabeth Taylor** og **Richard Burton**, og han mener, at **Glenn Miller** er den største orkesterleder, der har eksisteret. Som sin bror rører Mark aldrig spiritus, men holder sig til et glas koldt mælk. Befordringsmidlet er en Oldsmobile.

Larry Hentley er den sidst ankomne i gruppen. Han er født den 30. juni 1941 i Texas. Han startede som solosanger i western-stil og spillede selv violin og guitar i orkesteret. Han er en habil forfatter og komponist og har selv skrevet »A Patient On Love«, der længe lå højt på de amerikanske hitlister. Hans favoritsangere er **Dusty Springfield** og **Lonnie Donegan**, mens hans yndlingsskuespillere er **Marlon Brando**, **Sophia Loren** og **Gary Grant**. Som Dean kan han af komponister bedst li' **John D. Loudermilk**, og som Mark holder han mest af mælk og kører Oldsmobile. Larry er forlovet.

- se dem på næste side

Billy Fury's liv en vidunderlig dag

I nærmeste fremtid får filmen »Wonderful Day« premiere herhjemme, og det kan vi godt glæde os til. Det er en farvefilm, hvor den engelske popsanger **Billy Fury** spiller hovedrollen sammen med **Amanda Barrie** og **Michael Medvin**. De spiller henholdsvis popstar, sekretær og impresario. Billy har en særlig for-kærlighed for dyr og går en dag sammen med sin påklæder ud for at købe en hund. I stedet for at vende hjem med en lille hyrdehund, som var planlagt, vender Billy hjem med en hest ved navn **Armitage**. Og så går rouletten ellers i resten af filmen.

I forbindelse med filmen er der komponeret elleve melodier. Titelmelodien er »Wonderful Day«. Men derudover kan vi også høre melodier som »I Like Animals«, »I've Gotta Horse«, »Stand By Me« og flere andre, som udkommer på en LP samtidig med filmen.

Billy Fury, over hvis liv filmen er bygget, er født den 17. april 1941 i Liverpool. Han startede sin karriere med at komponere og synge sine egne melodier, men lærte dog hurtigt at spille guitar også. Allerede med sin første pladeindspilning

»Maybe Tomorrow«, fik Billy kæmpesucces. Siden har han haft flere andre store hit som »Halfway To Paradise«, der lå på hitlisterne over 20 uger, for ikke at tale om »I'd Never Find Another You«.

THE DON- KEYS

The Donkeys hedder de. Orkestret der har sikret sig flere mesterskaber i den store konkurrence mellem Danmarks bedste og populære grupper. Men de er nu heller ikke helt almindelige, de fire gutter. Dengang de startede, håbede de på at skille sig ud fra mængden ved hjælp af deres musikform. Dette opnåede de da også, ved næsten udelukkende at spille egne kompositioner og synge dem som kanon. Det gik egentlig forbløffende godt. Så godt, at Sonet tilbød dem pladekontrakt med deres egen »I'm Waiting For You«. Kort tid efter sikrede de sig fast engagement i Hit House, og rundt om i provinsen var der også stor efterspørgsel efter **The Donkeys**.

Orkestret, som består af **Norbert Pers-**

son, 19 år, basguitar, **Paul Malmquist**, 18 år, single og mundharpe, **Henry Nielsen**, 18 år, trommer, **Keld Heick**, 19 år, rytme-guitar og sanger, komponerer i øjeblikket på livet løs. De er ved at samle melodier til en LP. Indtil da må vi nøjes med den singleplade, der udkom i begyndelsen af denne måned med titlen »Ven Med Dig«, et af **Bob Dylans** store hits.

vil på LP

THE NEWBEATS

- en amerikansk trio, man vil komme til at høre meget om i 1966. Læs om det side 3

ELVIS PRESLEY får DONNA DOUGLAS
som partner i sin nye film
„Frankie and Johnny“
der skulle komme op
i løbet af sommeren

På The Beatles' italiensur i efteråret blev, blandt mange andre ting arrangeret et spaghetti-party for de fire berømteder. Det foregik, som det fremgår af billederne, på noget utraditionel vis.

Ingen havde vel i øvrigt regnet med, at The Beatles bare ville stille sig op, sno spaghetti om gafflerne og spise løs.

I øvrigt begyndte det helt normalt. The Beatles fik udleveret tre tallerkener og en skål med spaghetti, men dermed var det normale sandelig også overstået. John, Paul, George og Ringo klavnede sig gennem måltidet – til stor fryd for øvrige spaghetti-party-deltagere og fremmødte pressefotografer. Selv kedede de sig nu heller ikke. Blev bare lidt fedtet på fingrene.

THE BEAT

Det begyndte meget normalt.

John fik en for stor portion på gafflen og Ringo kæmpede med en for løs portion mens George, der var sulten, tog fingrene

...søgte ikke engang at sætte tænder i,

LES

... som
aghattidrenge

ROLLING STONES

...er kvikke
i replikken

Rolling Stones er ved at tage ved lære fra The Beatles, hvad kvikke bemærkninger angår. Således har de under deres Skandinaviens turné svaret blandt andet en norsk journalist, da han stillede spørgsmålet, om de var glade for at være i Oslo: - Ja, vi var glade for, at vi ikke var så langt fra Stockholm.

En anden norsk journalist spurgte dem, hvorledes de havde fundet Skandinavien. - Det var let nok, lød svaret. Skandinavien er jo vældig stort. Større end Liverpool. Og en svensk journalist, der spurgte, om der var forskel på engelsk og svensk publikum, fik at vide, at det var der skam. Svenskerne havde lysere hår.

Og endelig har en engelsk reporter under Rolling Stones USA-turné spurgt dem, om de glædede sig til at komme hjem igen. Svaret herpå? - Ja, for vi skal rejse med det samme igen...

Anita - i et ret usædvanligt kostume - på vej til maskinen for at flyve ud at møde Brian.

Rolling Stones er på vej, og med dem historier og rygter om de fem rullestene. Et af de mest hårdnakkede rygter siger, at Brian Jones endelig har fundet en pige, han kan holde ud længere end ti minutter ad gangen. Pigen er den tysk-fødte mannequin Anita Pallenburg, som er 20 år. Hun har i det sidste halve år regelmæssigt taget turen fra London til det sted i verden, hvor Brian nu tilfældigvis befandt sig.

Deres omgangskreds siger, at de bestemt skal giftes, og at Bob Dylan var blevet bedt om at være forlover.

Selv siger de ingenting, og mon ikke det er det klogeste at rette sig efter.

I øvrigt er Anita den eneste pige, Brian Jones offentligt har udtalt sig fordelagtigt om. Det skete i USA, hvor han fortalte, at Anita for det første selv kunne tænke, for det andet ikke altid rendte lige i hælene på ham og for det tredje var både dygtig, sjov og afdæmpet, alt efter hvilke situationer hun befandt sig.

Hun er en pige lige efter mit hoved, sagde Brian Jones.

En pige EFTER BRIAN JONES' HOVED

Anita,
som hun ser ud
til daglig -

VI HAR ENDNU IKKE NÅET TOPPEN ●●●●

Det var igen et pletskud i KB-Hallen, da Herman's Hermits sammen med The Hollies for første gang gæstede København i november måned. Herman var vist uden tvivl den af dem alle, der trak mest opmærksomhed om sig.

Jeg hader, når folk kun nævner mit navn, siger Herman, jeg er ikke noget idol

sit store smil og åbne sind, formået at charmere en hel verden.

Jeg er ikke særlig køn, siger Herman, så grunden må vel være, at vi er unge som vore fans, og derfor spiller i den stil, vi unge kan lide.

Men ingen kan da stå for ham, når han stikker hænderne i lommen, sætter de mest

de fem, som foruden Herman selv består af Karl Green, bas, Barry Whitwam, trommer, Keith Hopwood, rytmeguitar, og Derek Leckenby, guitar.

Hvad har I egentlig tænkt jer, når bøtten en dag vender, og en anden form for musik end jeres er på vej mod toppen?

Endnu har vi jo ikke engang nået toppen. Jeg tror først vi når den i det øjeblik, vi kan måle os med Elvis Presley eller Bobby Darin, som jeg er en stor beundrer af. Og hvis den dag skulle komme, hvor vi kan opnå at blive sammenlignet med en af disse, tror jeg ikke længere, vi behøver at bekymre os for fremtiden. Men som landet ligger nu, tror jeg nok vi allesammen ville gå tilbage til vore tidligere jobs. Men den tid, den sorg, siger Herman og griner over hele hovedet.

Have you bought anything for your parents?

Øv, hvor er det dødkedeligt her, det er akkurat som at være hjemme i England, alle taler engelsk.

På vort tilbud om at tale dansk, blev Herman dog lidt betænkelig. Det er nu nok det nemmeste fortsat at tale engelsk, svarer Herman, ellers bliver vi vist aldrig færdige.

Tilbage til spørgsmålet. Jeg ville engang forære mine forældre et hotel, men det ville

HELLE FOR HERMAN

eller solist, men bare et medlem af gruppen Herman's Hermits.

Men selv om Herman ikke bryder sig om at blive trukket frem i billedet, er det vel nok ham, der har formået at stjæle de mange pigehjerner. Peter Noon, som er Hermans rigtige navn, er kun atten år. Han har dog, på trods af sin unge alder, alligevel haft flere TV- og filmroller, i de sidste seks år. Han er genert og tilbageholdende, men har dog med

troskyldige øjne op og synger »Mrs. Brown, you've got a lovely daughter«. For slet ikke at tale om »I'm into something good«, som har været et af deres største hit.

Det bedste sted jeg har spillet, er så afgjort Hollywood, siger Herman, her var 35.000 unge mennesker forsamlet for at høre på os, og indtil nu, er der desuden solgt 10 millioner plader i USA.

Det kan man da kalde stor beundring til

de ikke have. I stedet blev det til en lang ferie med mine søskende, hvor jeg desværre ikke selv kunne komme med.

Og så er det vist min tur til at spørge, siger Herman, idet han slikker sig om munden. Er det rigtigt, at pigerne her i Danmark er »free lovers« (frisindede)?

Dette lod vi nu den nysgerrige Herman selv finde ud af, i de to dage han blev her i København.

FRA FOLKEMUSIK FRONTEN

STIG MØLLER ►

Der dukker stadig nye folkemusikklubber op rundt om i landet - jazzklubbens afløser - og tilstrømningen til klubberne er lovende. I København er der allerede et halvt dusin af slagsen, og det er muligt at gå i folkeklub alle ugens dage. Dog mangler der noget - folkemusikere og -sangere - med eller uden talent. For som en af sangerne synger: du kan gå i Folk Club, i Montmartre, Greenwich, det er lige meget, for det er de samme, der synger alle stederne.

Der er Stig Møller først og fremmest, der synger egne og Donovans sange. Det er foreløbigt et af de få talenter folkemusik, som vi har fostret herhjemme. Det synes også Columbia, pladeselskabet. De har bedt Stig om at indspille hos dem.

Der er Cathryn Diane, som ofte følger i Stigs kølvand. Hun er en amerikansk stu-

dent, der er på studierejse i landet. Cathryn har en meget følsom stemme, som undertiden minder om Joan Baez'. Man kunne ønske sig, at det vil vare mange år, før Cathryn har afsluttet sine studier her, hvor hun fik sin debut.

Der er Cæsar, som så mange andre har sagt så meget om, og

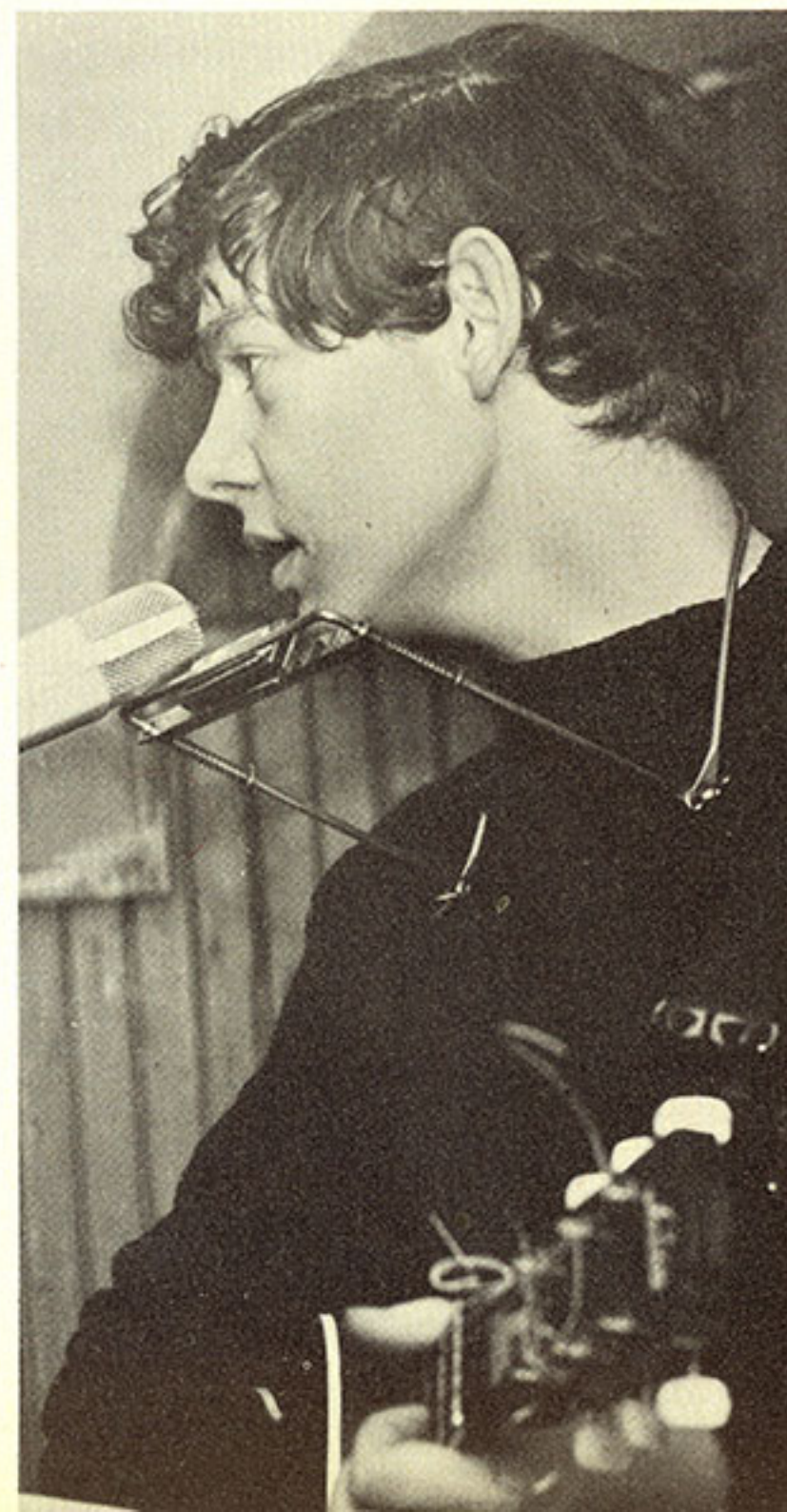
Der er Per Dich, som så mange andre har sagt så meget om, og

Der er Poul Dissing og

Der er Cy, Maia og Robert, som mange også har sagt meget om.

Finn Th. Bachmann er der mærkværdigvis ikke mange, der har sagt noget om. Han spiller Blues og Western på sin guitar og synger til. Et talent, som forhåbentlig også snart får et pladetilbud.

Og så er der alle de andre...

TO WHOM IT CONCERNS

HERVE VILARD

Capri, c'est fini
Un monde fait pour nous
MERCURY 154 048

ROGER MILLER

England swings
Good old days
PHILIPS BF 320 204

JAY

Some enchanted evening
Girl
UNITED ARTISTS 67 085

TOM JONES

"Thunderball"
from the Sound Track of
UNITED ARTISTS Motion
Picture starring Sean Connery
as JAMES BOND.
Key to my heart
DECCA F 12 292

THE 4 SEASONS

Let's hang on
On Broadway tonight
PHILIPS BF 304 081

LEN BARRY

1-2-3
Bullseye
BRUNSWICK 0 5942

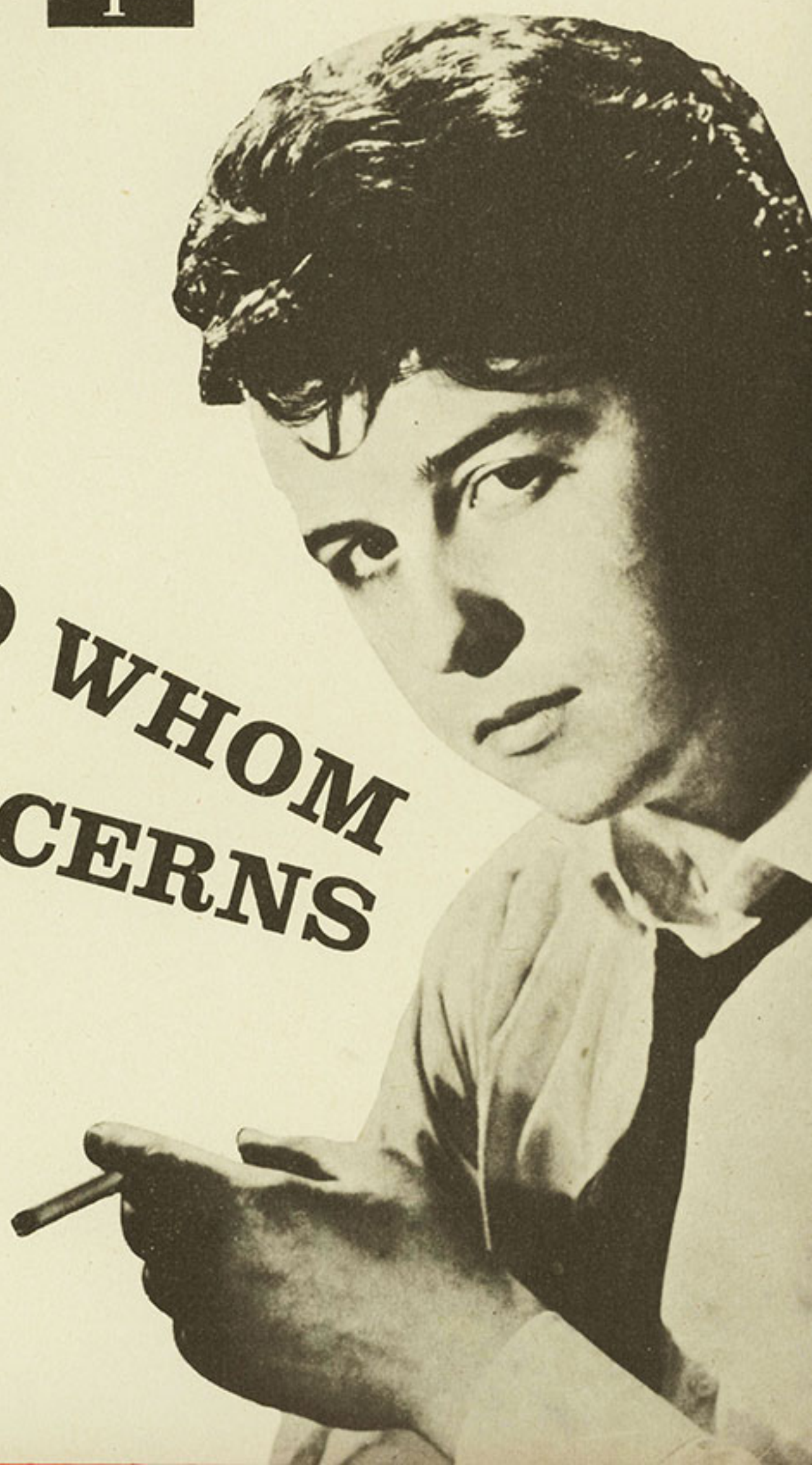
CHRIS ANDREWS

To whom it concerns
It's all up to you now
DECCA F 22 285

THE WHO

My generation
Shout and shimmy
DECCA 0 5944

TO WHOM
IT CONCERNS

GITTE HÆNNING er nu på 10. år særdeles meget med på noderne

JØRGEN MYLIUS

**vil også i 1966 være ham, man lytter til
i Efter Skoletid og For de Unge**

Høflige Dean Martin og Dave Clark Five

Dave Clark Five med Dean Martin. Fra venstre: Lenn David, Rich Huxley, Dave Clark, Dean Martin, Mick Smith og Dennis Bayton.

Den nok så populære engelske gruppe **Dave Clark Five** har i lang tid ikke haft nogen personlig optræden i Europa. Grunden? En enorm interesse for dem i USA, og som følge deraf turneer gennem staterne. Men den engelske ungdom er lidt utilfredse med ordningen, og det samme er engelske impresarioer. En af de store, **Arthur Howes**, svarede, da han blev spurgt, hvorfor han ikke præsenterede **Dave Clark Five** mere: Jeg engagerer ikke amerikanske numre!

Spøgefuldt, javist, men det afkræfter ikke det faktum, at det land, der har frembragt så mange popgrupper, nu kommer i anden række, når der skal optrædes.

Dave Clark Five be- fandt sig i øvrigt fortrin- ligt på deres USA-turné, hvor de blandt andet med- virkede i adskillige TV- show.

En af dem var **Dean Martins**. Dean Martin, der sidste år lagde sig geval- digt ud med sine britiske fans, da han gjorde grin med **The Rolling Stones**. Han præsenterede dem på et varieté program i TV i Hollywood, som var de rene originaler.

Mod Dave Clark Five var han imidlertid vældig høflig.

- Det er da helt natur- ligt, sagde han selv. - Jeg havde hørt, at de var judo-eksperter, og jeg havde ikke noget, jeg skulle have klinket! Des- uden hader jeg at skulle anstrenge mig mere end højst nødvendigt. Jeg bli- ver dødtæt, blot jeg skal komme isterninger i en whisky-sjus.

Om Dean Martin sagde Dave: - Han er et herligt menneske, hjertelig og lige ud ad landevejen. Når man første gang træffer ham, synes man straks om ham og får lyst til at lære ham nærmere at kende.

Der er penge i porno

Gustav Winckler må stadig høre for, at han engang indsang »Hvide Måge«. Hans modstandere må dog indrømme, at pladen var en salgssukces - en af de største herhjem- me endda.

Og Gustav Winckler er stadig med på noderne. Han blev en af de mest succesrige bagmænd i grammofonbranchen i fjor. Han var manden bag folkesangeren Cæsars plader. Han er manden bag ideen om pornografi på plader.

På fire dage solgte man 10.000 plader med Cæsars EP-plade »Lange Jensen«. Siden er der solgt adskil- lige tusinde med den p. t. mest populære folkesan-

ger. Hans gennembruds- plade »Jorden i flammer«, den danske udgave af »Eve of Destruction«, er solgt i 15.000 eksemplarer.

EP-plade-sukcesen har fået Gustav Winckler til at pusle med ideen om endnu en pornografisk plade, denne gang en LP med 12-14 numre.

Flere af numrene er fundet på Det kgl. Biblio- tek, København, i folke- mindesamlingen.

Gustav Winckler siger: - Når man kan sælge 400.000 eksemplarer af »Jeg - en kvinde«, må der også være et behov for pornografiske plader.

- Hvorfor laver De dem?

- For at tjene penge!

PIGTRÅD PÅ „NABOERNE“

Der var »go« i den - på Skovriderkroen, hvor **Leif Panduros** film »Naboerne« var ved at blive op- taget. ASA's filmorkester havde sat i med »Nelley With The Flaming Red Hair«, og **Tine Schmedes** (i baggrunden) danser en solo-shake på livet løs.

Orkestret, som vi også efter filmen kommer til at høre mere til, består af: **Kim Marrot** - guitar, **Claus Asmussen** - trommer, **Eigil Nielsen** - bas, og **Hans Dahl** - guitar. I midten ses **Jesper Langberg**, som i filmen er forlovet med Tine, på mundharpe. »Nelley With The Flaming Red Hair« bliver udsendt på singleplade sam- tidig med filmens premiere i denne måned.

I resten af filmen, er der så sandelig heller ikke tid til at falde i staver. Ustandselig sker der noget. »Na- boerne« består af familien Gormsen (**Ebbe Rode + Hanne Borchsenius**) - og sønnen **Ludwig (Peter Steen)**, samt familien Sandelund (**John Price + Grethe Sønck**). De to familier er på alle måder vidt forskellige. Gorm- sen er tandlæge og lidt intellektuel, mens Sandelund er grosserer i spøg og skæmt og mere jordbunden. Ægteparrene gør alt for at ødelægge hinandens til- værelse, og det er heller ikke småting, de finder på, når de i nogle dramatiske scener rigtigt folder sig ud.

Nyt navn

Et østsjællandsk or- kester, der har skabt interesse om sig, er »The Gang« fra Sdr. Dalby ved Haslev. Mere kendt er det vist under navnet »Il Ban- ditos«. - Navneskiftet blev foretaget samtidig med, at orkestret skif- tede manager.

Der er dog intet sket i forbindelse med or- kestrrets besætning, der stadig består af brød- reparerne **Ole og Peter Duelund**, **Gert og Pal- le Gammelmark** samt **Morten Jensen**.

samme orkester

„THE SPITFIRES“ PÅ PLADE

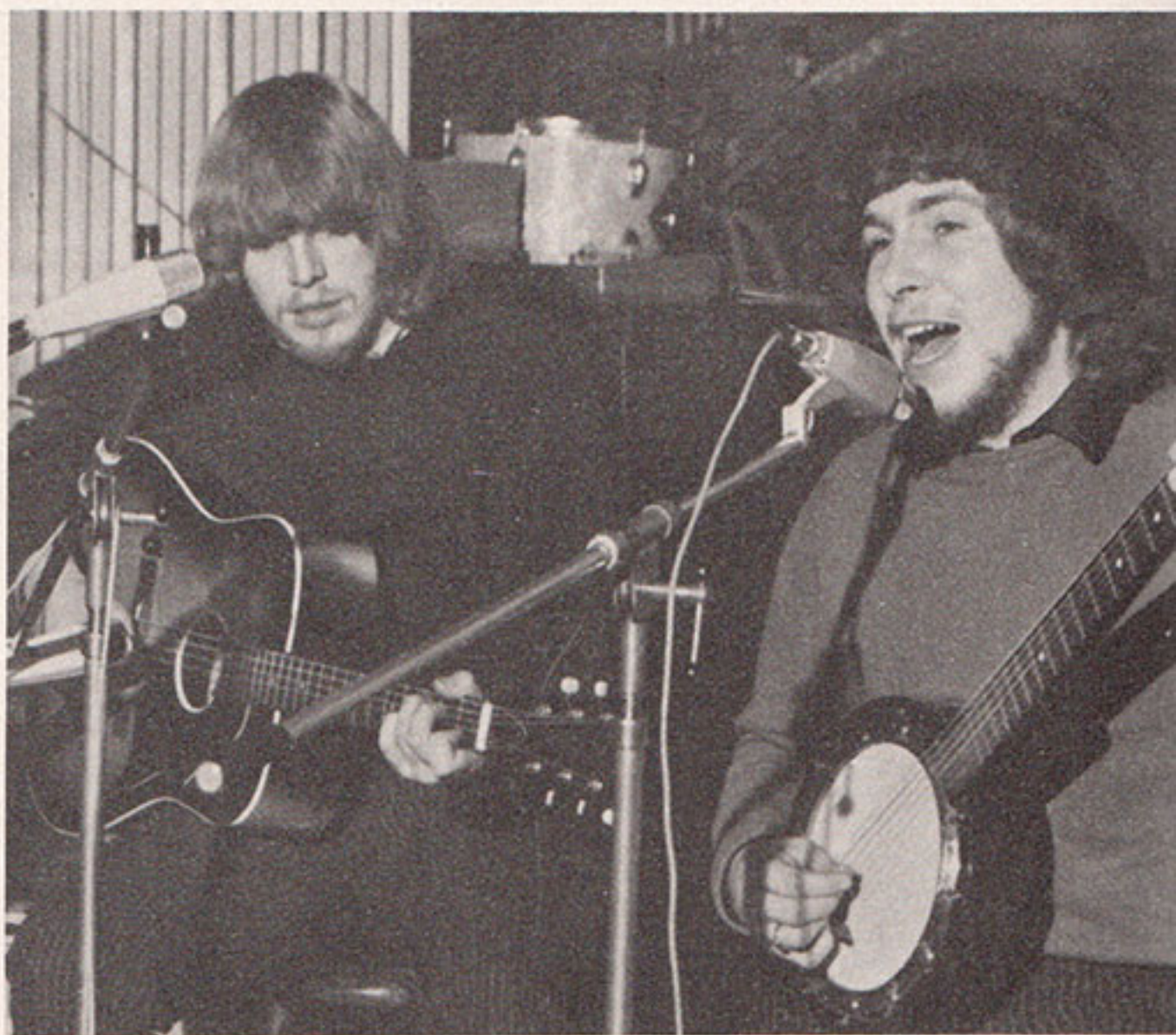
Det århusianske pigtrådsorkester »The Spitfire« har netop fået deres første plade på markedet. Pladen er udsendt på Sonet, og a-siden er en oppudset »Hi Lili, Hi Lo«, mens b-siden mere er præget af »The Spitfire«s normale spillestil - rytm'n blues.

De fem »Spitfires« er **Palle Lausen**, reklametegner - rytmeguitar, **Steen Rosby**, gymnasieelev - trommer, **Jan Møller**, guldsmedelærling - basguitar, **Karl Erik Hansen**, handelslærling - vokal/orgel/saxofon, og **Fred- die Agerskov**, student - singleguitar/mundharpe.

Der lyttes i
tavshed, når
John Kjærsgaard og Torben
Larsen lader de
blidere toner
strømme.

Også The Clidows er gået over til Folkesangen

Det synes som om der ikke er nogen vej udenom. Folkesangen bliver mere og mere populær blandt ungdommen. Stadig flere og flere slår over på de blidere toner, og prøver på bedste vis at dominere beat-tonerne... Som nu f. eks. **The Clidows**. De har slået sig løs og er begyndt med folkesangen. Ikke dermed sagt, at de er holdt helt op med pigtråden, men også den er blevet fornyet. Man har skiftet et par guitarer ud med banjo og vaskbræt, og det har så sandelig gjort stor lykke for gruppen. Men nu har **John Kjærsgaard**, 19 år, og **Torben Larsen**, 22 år, altså suppleret deres repertoire med folkesang.

- Hvorfor nu det? Er I bange for at folkesangen bliver den dominerende og får beat'en til at stå helt i skyggen?

- Absolut ikke, siger John, det er der vist ingen risiko for. Jeg tror ikke engang, folkemusikken vil nå samme højde som beat'en. Personlig synes jeg nu lige godt om begge musikarter.

- Men hvad er så grunden til, at I er gået hen og blevet folkesangere?

- Det var i første omgang et væddemål. En af vore venner stillede os det tåbelige spørgsmål, om vi kunne spille folkemusik, det mente han absolut måtte være for svært for os. Vi blev sure over at blive undervurderet på den måde, og allerede ugen efter begyndte vi at lave melodier og tekster til nogle sange.

- For det andet, siger Torben, så syntes vi, at vi lignede sådan nogle originaler, at vi lige så godt kunne forsøge os på det. Og det gik jo egentlig ganske glimrende.

- Egentlig er det slet ikke så nyt for mig, siger John. Før jeg begyndte at spille med Clidows for to år siden, optrådte jeg rundt om på restauranterne som visesanger.

- Hvad slags tekster er det så, I synger?

- Helst frække og morsomme tekster. Indtil nu er det vel nok den sjofert, der hedder »Der sker ikke

noget første gang«, der har gjort størst lykke.

- Vi laver også selv melodierne, siger Torben, men det er nu ganske simpelt fordi vi ikke kan noder. Med hensyn til teksterne, lader vi os som regel inspirere af vore omgivelser. Som nu da John forleden dag fik et rykkerbrev, blev bagsiden straks brugt til at skrive en ny tekst om da fogeden tog hans radio og båndoptager.

- Men jeg har nu også altid været familiens sorte får, siger John.

- Men skægget og det lange hår, er det ikke på tide at lade det falde?

- Det gælder også et væddemål, siger Torben. En af tjenerne fra Bakken sagde en dag følgende: Jeg tør vædde en kasse øl på, at I ikke tør anlægge jer skæg. Dette tilbud kunne vi slet ikke lade gå fra os. Og efter dette har ingen af os endnu haft lyst til at fjerne det.

- Vi ser da også meget søde ud med det, ikke?

Jet kort

The Lennons er af en række ungdomsklubber i Vendsyssel blevet kåret til det mest populære orkester nord for Lim-

fjorden. Den officielle titel er »Sysselen Stærkeste Stringers«. Orkestrets versioner af »Wonder Where« og »You'll be Mine« skulde være årsagen.

Der kommer nye grupper til hver dag, mens andre forsvinder. Et lovende engelsk team **Dave and the Debutantes**, i hvilket Dave blev assisteret af fem charmerende unge piger - nogen er jo altid heldige - foldede sammen, da en af pigerne på en ride-tur i Wales faldt af hesten og fik kraniebrud.

De andre bragte hende tilbage til Worth-ing, hvor gruppen kom fra og afbrød derefter den tourne, de var på

i Wales. Dave synger stadig - men uden sine piger!

Svendley, Danmarks Donovan - hvis borgerlige navn og adresse er **Svend Johansen**, Herlev - er hele februar engageret til en tourne i Finland. Tourneen omfatter både optræden i folkebeat-klubber og medvirken ved store koncerter.

Ricky Nelson har meddelt offentlig-heden, at han efter en mindre pause agter at genoptage sit virke som filmskuespiller. Hans nye film kommer til at hedde »Love and Kisses«, og som medspillere får han sin kone og lille søn.

CÆSAR GIFT ...i hjemmesyet habit

Cæsar - folkesanger med hang til det pornografiske - blev kort før jul gift med sin Gitte. Gitte er børnehavelærerinde og deler sin mands interesse for folkemusikken. At hun endvidere er en meget fingernem pige, var Cæsars bryllupshabit bevis for. Gitte havde nemlig selv syet den.

At der i de senere år har været tavshed om navnene **Jan** og **Kjeld** betyder ikke, at de to banjospillende brødre er ude af sagaen. I Tyskland er de stadigvæk topsælgerne, og for nylig indspillede de deres plade nummer 200. Trods alt en post. De øvrige 199 plader er solgt i seks millioner eksemplarer.

PLADE NR. 200

THE CLIDOWS

har fulgt de blidere toners strøm og dyrker nu også folkemusikken. Læs om det side 15